

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 30. decembra.

Devetnajsto stoletje smelo bi se po vsej pravici nazivati slovanskim, kajti Slovan stopil je na dan, pozen sicer, ali mlad, pokazal pa je takoj pri prvem nastopu toliko duševno in telesno silo, da se je zavzela vsa Evropa in da je celo stari Mazzini pred svojo smrtjo izrekel prepričanje: „da v Evropi na bode miru, dokler ne bode rešeno slovansko vprašanje, dokler ne bodo uslišane opravičene in zakonite zahteve narodov slovanskih.“

Slovan jel se je zavedati in bistroumni možje, navdušeni rodoljubi, ki neso več mogli gledati svojega naroda tužnega stanja, dvignili so prapor resnice in pravice, prosvete in vzbujenja, priborili nam pravice in postavili nas na tako stališče, da vsaj smemo upati na boljše, na lepšo bodočnost. Taki možje, ki imajo toliko zaslug za probujenje svojega naroda, vredni so, da je čestimo, da jim izkazujemo svojo hvaležnost. Če smo takim možem že po vsej pravici hvaležni, koliko časti, slave in hvaležnosti smo še le dolžni možema, ki sta k nam prinesla

luč verske resnice, prosvete in zavednosti? Kakor dve danici na obzorji slovanskem bliščita imeni naših blagovestnikov, sv. Cirila in Metodija, ki vzbujata občno pozornost ne samo pri svojih potomcih, temveč tudi pri drugih narodih.

Takim možem dolžni smo hvaležnosti in hvaležnega skazal se je Slovan pri vsakej priliki. Bližajoče se leto 1885. imeli bomo zopet tako priliko, kajti praznovala se bode tisočletnica blagega moža, ki je požrtvoval vse svoje življenje našim pradedom, katerim je prišel oznanjevat svitlo luč krščanske vere in blažit svetinje svojega naroda — da, svojega, saj Metodij bil je naš.

Prihodnje leto pokaže se zopet, koliko premore slovanska jedinstvo in bratovska ljubezen. Vse leto praznovali bomo tisočletnico Metodijevo, da se bratovska sloga toliko bolj ukrepi in da toli več čast in slavo izkažemo sveti dvojici slovanski.

Starodavni Velegrad, kjer je nekdanji velikomoravski knez Svetopolk sijajni svoj sedež, kjer je sv. Metodij imel vladni prestol, bode veliko sredotočje, kamor bodo hiteli romarji slovanski, da dostojno počaste svojega prvega vladiko in svoje prošnje k njemu prineso za blagor vseslovanski.

Slovesnost vrčila se bode, kakor poročajo česki listi, štirikrat, rekše: v smrt sv. Cirila (14. februarja), v smrt sv. Metodija (6. aprila), v praznik sv. apostoljev (5. julija) in na Veliko Gospojnico (15. avgusta), katerej je posvečena cerkev na Velegradu. Ti dnevi v letu opravljali se bodo z veliko cerkveno in narodno svečanostjo in trajala bode vsaka slovesnost po osem dni.

Iz vseh krajev, koder se čuje slovanski glas in koder še bije kako slovansko srce, vrela bodo vkupe Slovani, bodi si kmet ali učenjak, mlad ali star, da se udeležijo velikanske te svečanosti, ki bode z zlatimi črkami zabeležena v zgodovini slovanstva. Povsodi se pripravlja za to veliko narodno in cerkveno slovesnost, snujejo se odbori, sestavljajo sporedi in v naših bratih Bolgarjih prevzel je knez Aleksander sam pokroviteljstvo ad hoc sestavljenega odbora. Povsod se gibljejo in delajo, le pri nas Slovencih drži vse roke križem, kakor da bi bile ne-

povoljne razmere tekočega leta zamorile vso našo energijo in udušilo naše, sicer izredno živo slovansko čustvo.

Skrajni čas je tudi za nas Slovence, da ukrcnemo kaj za to slavnost, ki je že pred durmi. Potovanje na Velegrad bilo bi nam lahko v vzpodbudo, da vsajemno postopamo na korist maloštevilnemu našem narodu, da se dostojno pridružimo drugim slovanskim bratom, da smo kolikor možno častno in mnogobrojno zastopani pri slovanski slovesnosti, ker bila bi sramota za nas, ko bi samo mi odlikovali se po svoji odsotnosti, mi, ki imamo največ dolžnosti, hvaležno spominjati se blagovestnikov sv. Cirila in Metodija.

Že letos smo se bili namenili, da obiščemo zlato Prago, a naš namen ni došel do zvršitve; zato skrbiti bomo da v bodočem letu z jednim potom dosežemo dvojni smoter: da si ogledamo vrlih českih bratov umotvore in opravimo svojo sveto dolžnost do svetih blagovestnikov, da vidimo kraje, po katerih je nekdanji stopal sv. vladika in kjer so nekdanji vladali mogočni in slavni knezi slovanski. „Svoji k svojim!“ bodi tudi tu naše glaslo, približujmo se vedno bolj in bolj svojim bratom, kajti le v tem je naša bodočnost, naša rešitev.

Tudi najbližji nam bratje Hrvati praznovali bodejo v bodočem letu petdesetletnico književnega preporeda jugoslovanskega in tudi pri tej priliki treba bode, da se dostojno udeležimo. Da se pa to zgodi, je neobhodno, da se tudi v tej zadevi kaj ukrene. Po vzgledu drugih Slovanov, sestaviti bi se moral i pri nas odbor v ta namen, ki bi vse potrebno priredil in oskrbel, da se udeležimo kakor tisočletnice na Moravskem, tako tudi ravno omenjene petdesetletnice. Na delo torej! —b—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. decembra.

Kakor se sedaj kaže, vlada nikomur ni prav ustregla z razpustom **Brnske** trgovske zbornice. Čehi se mislijo obrniti na upravno sodišče, liberalni Nemci, ki so sprva še nekako odobraval ta vladni

LISTEK.

Ženske na Korziki.

(Po F. Arndtu poslovenil A. M.)

(Dalje in konec.)

Marijana sleče žensko obleko in se obleče v moško. Ogrne se s plaščem, si pokrije z frigijsko čepico glavo, se prepaše s patronjakom, vtakne meč in pištole za pas ter obesi puško preko rame. Podobna bila je divjemu Korzikancu, le škarlatasti pas, baržunast obšiv na plašči in prekrasni meč, ki se je svetil od slonove kosti in biserne matice so značili, da je iz plemenite rodbine.

Taka se postavi na čelo svoje rodbine in zasleduje vztrajno morilca svojega sina. Andrej Romaneti begal je iz gozda v gozd iz duple v dupla, iz briba v hrib. A Marijana mu je bila vedno za petami. Neko tamno noč se skrije nesrečni begun v svojo lastno hišo v vasi Markefacija. Tu ga zapazi deklica iz sovražne rodbine in ga ovadi zasledovalki. Marijana takoj prihiti s svojimi rodbinci in obda hišo. Srčno se bori Romaneti, ali, ker mu je primanjlo streljiva in ker so sovražniki ležali že na streho, da bi skozi njo prišli v izbo, spozna, da je izgubljen. Toraj na nič drugega ne misli, nego na svojo dušo, kajti bil je pobožen in bogaboječ.

„Stojte!“ zakliče Romaneti iz hiše; „udati se hočem, toda obljubite mi, da se pred svojo smrtjo smem spovedati.“ Marijana mu to obljubi. Zdaj stopi Romaneti iz hiše in se pusti vjeti. Peljejo ga v vas Topijo pred hišo tamošnjega župnika Saverija Kasalonge. Marijana pokliče duhovna in ga za božjo voljo prosi, naj nujno spove Romanetija, ker more potem takoj umreti.

S solznimi očmi prosi župnik za življenje nesrečnika; a njegove prošnje bile so brezuspešne. Ko se je morilec spovedoval, klečala je tudi Marijana in na kolenih prosila Boga, da bi se usmilil zločinčeve duše. Po spovedi ga peljejo iz vasi in ga privežejo k nekemu drevesu. Že vzdignejo puške — kar brzo prihiti Marijana kriče: „Stojte! za Boga svetega, stojte!“ teče proti drevesu, kjer je bil nesrečnik privezan in objame morilca svojega sina. „Jaz mu odpustim“, pravi na to. „Dasi me je oropal najdražjega bitja na svetu, ne storite mu radi tega nič žalega ter rajši ustrelite mene mesto njega.“ In tako je objemala svojega sovražnika in ga varovala s svojim telesom. Možje so potem Romanetija odvezali ter mu podarili zlato svobodo, katero jo užival brez skrbi vse svoje nadaljno življenje.

Krvna osveta, kakor smo že videli, nikdar ne miruje, v sredo največjega veselja se zaleti in proizroči žalost; veselo ženitovanje spremeni neispros-

ljiva šiba osvete v neizmerno mrtvaško žalost. In kako veselo in idilično se obhaja sicer ženitnina na samotnem otoku! Korzikanski zgodovinar, kateremu gre hvala za mnoge popise njegove domovine, popisuje ženitnino neke ribičeve hčerke blizu takole. Pri uhodu v primorsko vas stoji slavalok s pisanimi trakovi in venci okrašen. Prijatelji, sosede in sorodniki čakajo na trgu, da spremijo nevesto. Sedaj se ustopi mladenič pred lepo mlado nevesto in toži, ker hoče devica ostaviti domači kraj, prelubo rojstno vas, kjer je vzrasla in kjer jej ni manjkalo ne koral, ne cvetic, ne prijateljev. Ker pa želi iz domačega kraja, jej čestita v imenu vseh prijateljev na dobro srečo. Pri tem ogovoru se Marija Benvenuta — tako je ime nevesti — razjoka in poda mladeniču nek dar namenjen občini v spomin. Sedaj pripeljejo lepo opravljenega konjička pred hišo, na katerega se vsede nevesta, in dobro oboroženi mladenič, okrašen s šopki jezdijo poleg nje. Jeden mladenič nese „freno“, simbol rodovitnosti, drugi kolovrat ki je obložen z mnogimi vreteni in z obilimi pisanimi trakovi. Vrh kolovrata veje robec kot zastava.

Svatje se bližajo vasi, kjer ženin stanuje. Tudi tukaj napravili so krasna slavnostna vrata. Pri uhodu približa se svatom mladenič iz ženinevega rojstnega kraja držeč v roki s trakovi ozajšano zeleno oljkino vejico, katero z lepim nagovorom poda nevesti. Od

korak, sedaj tudi trdijo, da vlada ni bila opravičena zavreči volitev, temveč bi morala v zbornico poklicati vse one nemške kandidiste, kateri so dobili večino, pa jim je volilna komisija pasivno volilno pravo odrekla. Samo oficiozi sedaj hvalisajo na vsa usta pravičnost vlade, kakor so poprej opravičevali postopanje volilne komisije in vladnega zastopnika. Ministerstvo je pa s svojim ukrepom jako otežkilo pozicijo moravskemu cesarskemu namestniku grofu Schönbornu. Ta je sedaj odšel na Dunaj, in govori se že, da bode dal svojo ostavko, ker je njega stališče omajano. Ta mož je bil Čehom prijazen in pravičen, zato bi bila škoda, ko bi odstopil; škoda bi bila tem večja, ker nas že izkušnja uči, da se na visoka uradniška mesta pod sedanjo vlado nastavljajo nam Slovanom nič kaj prijazni možje, in bi najbrž tudi na Moravskem postal kak tak uradnik namestnik. — Znani ukaz ministerstva, da mora vsakdo imeti aktivno volilno pravo v istem razredu, v katerem hoče kandidovati za trgovsko zbornico, ni zadovoljil nemških liberalcev. Njim ni prav, da bi na ta način tudi mali obrtniki in trgovci postali člani zbornice, ne pa samo veletržci in tovarnarji. Volilna komisija za splošno-avstrijsko zbornico se je že izrekla, da se ne more ozirati na ta ukaz. Židovski liberalci se boje, da ne bi potem izgubili odločilne besede v trgovskih zbornicah.

Včeraj otvoril se je **hrvatski** sabor s kraljevim reskriptom. Od opozicije ni bilo videti nobenega poslanca. Dijakom je bil vstop zabranjen, na dijaški galeriji je bil odločen prostor za časniške poročevalce. Narodna stranka je z živahnimi živijo-klici vsprejela kraljevi reskript, kateri zahteva, da sabor voli dvanajst članov v regnikolarno deputacijo, katera ima pojasniti vsa nasprotja, ki so nastala zastran ogersko-hrvatske pogodbe. Volitev regnikolarne deputacije pride na dnevni red v jednej prihodnjih sej. Vlada je predložila budget za civilno Hrvatsko in bivšo vojaško krajino, h kratu pa tudi načrt zakona, da se jej dovoli indemiteta za prve štiri mesece prihodnjega leta. Poslednji načrt se je takoj razdelil mej poslance. — Klub stranke prava je poslal predsedništvu sabora pismo, v katerem zahteva pojasnila, zakaj se je 15 poslancem z orožniki zabranilo izpolnjevati poslansko dolžnost, ne da bi se bila jim dala priložnost, opravičiti se, kakor to zahteva zbornični red. Večina sabora se ni ozirala niti na moralo niti na zakon. Kakeršen bode odgovor predsedništva, od tega je zavisto, kako se bode stranka prava nadalje ravnala.

Vnanje države.

Kakor se govori, bode **ruska** vlada imenovala grofa Ignatjeva generalnim gubernatorjem vzhoduje Sibirije namestu generala Anecina.

Svobodnjaki se bodo neki premislili in pri tretjem branji v **nemškem** državnem zboru dovolili 20.000 mark za drugega ravnatelja v državni kanceliji. Katoliki pa bodo najbrž tudi v tretjem branji glasovali proti vledi, kajti vsi njih listi podarjajo, da katoliški poslanci nima nikakega povoda s tem knezu Bismarcku izrekat zaupnice. Najbrž bode v tretjem branji večina za vlado in tako se bode končala stvar, zaradi katere je bilo toliko hrupa. — Mej božičnimi prazniki je Bismarck dobil 144 telegramov in adres, v katerih se izraža nevolja, da je zbor odbil znanih 20.000 mark. Da je mej temi osobami, ki so poslale te adrese, jih mnogo, katere ni vodilo domoljubje, ampak strankarsko sovraštvo, ničemurnost in sebičnost, to je gotovo. Trije bogati Hamburžani so zložili 60.000 mark, s katerimi naj si Bismarck plača pomočnega uradnika. V Elberfeldu so za isti namen nabrali 20.146 mark. V Wittenu so se spomnili, da bi ob 70 letnici Bismarcku poklonili častno darilo, katero bi mogel rabiti v službi vnanje politike. Ta misel

se je hitro priljubila tudi dugod, in po več nemških mestih so se že osnovali odbori, ki nabirajo darove v ta namen.

V soboto so se zopet sešli **španjski** „cortes“. Opozicija misli na vlado staviti več interpelacij, zlasti zaradi znanih vseučilišnih nemirov. Liberalne stranke se pogajajo mej sabo, da bi se združile v jedno močno stranko, katera bi bila v stanju z uspehom boriti se proti vladi, in jo morda tudi vreči, ker ta ne stoji sedaj ravno trdno in se javno muenje vedno bolj nagiba na liberalno stran.

Mej Francijo in **afriško** družbo se še do sedaj ni moglo doseči nikako sporazumljenje zastran mej nove kongijske države. Ker ima francoski poslanik in zastopnik pri afriški konferenci preveč omejene istrukcije, da bi se z njim moglo vspešno pogajati, poslala bode družba jednega zastopnika v Pariz, da se tam dogovarja s francosko vlado. — „Frankfurter Zeitung“ je izvedela iz Berolina, da se tamošnji uplivni krogi prizadevajo novo kongijsko državo narediti za monarhijo.

Dopisi.

Iz Pulja 27. decembra. [Izv. dop.] „Zora puca, bit će dana“ smemo tudi mi Puljski Slovenci vslikniti s slavnim pesnikom hrvatskim. Tudi tukaj se je polugoma jela vzbujati narodna zavest. Seveda so ti začetki v primeri s tem, kar bi lahko bilo in kar bi moralo biti, jako neznatni. Pomisliti morate, da v Pulji biva na tisoče Slovencev, in mej temi je gotovo polovica oženjenih. Vse te družine so bile za naš narod toliko kakor izgubljene. Oče in mati trda Slovence, otroci že ne umejo besedice slovenske. Slovenski oče in slovenska mati sta nam vzgajala renegate, — zaničevalce lastnega rodu svojega. In kaj da je renegat, kaj da je človek, ki se je odtujil svojemu rodu, to vedo vsi narodi in to vemo tudi mi Slovenci, kakor malokdo drugi. Slovenski renegat je vedno isti, najdi ga v Pulji, Ljubljani, Mariboru, Trstu ali Gorici. Divja strast in besno sovraštvo polnita njegovo dušo, v njegovem srci bodeš zastoj iskal samo jednega plemenitega čuta. Mili glasovi, kateri vsakemu drugemu udarjajo na uho, kakor prelepa, omamljiva glasba, glasovi, s katerimi sta oče in mati po svoje Boga molila, ti glasovi prouzročujejo pri renegatu le divji zasmeh in ljuto sovraštvo. Ali bodimo pravični: Ne oni sami, ampak razmere, v katerih so vzrastli in živeli, so največ krive, da so taki. In ravno ta neovrgljiva resnica naj bode živo svarilo vsem rodoljubom, posebno tam, kjer živimo v v manjšinah. Dajmo priprostemu človeku prilike, da bode zabaval mej rojake; da bode spoznaval lepoto svojega materinega jezika; obrazložimo mu, da mi Slovenci nismo nič manj, kakor drugi narodi; da nam gredo po božji in človeški postavi iste pravice kakor drugim; s kratka: privedimo ga do tja, da bo spoznal sam svojo vrednost in srce njegovo se bode odprlo najsvetejšemu mej vsemi čuti, ljubezni do domovine. In če se jedenkrat ta sveti čut zasadi v srce, le redkokedaj, da zopet zamre.

Kakim potom pa naj dosežemo ta plemeniti namen? Najprilicnejši pot so gotovo bralna društva, čitalnice. Društveno življenje kaj ugodno upliva, zlasti na priprostega človeka. In tako društvo imamo v Pulji. Tja, tja vabite naše rojake, tam v dru-

štveri sobi, v prijateljskem pogovoru jim lahko vcepitate idealov, kajti narod brez idealov nema bodočnosti, njemu je usojen pogin. Bog ne daj, da bi se v našem narodu ugnjezdili oni nesrečni principi, katere s tako virtuoznostjo pridigujejo takimenovani praktični politiki. „Kranjska klobasa“, in naj si bode še tako mastna, nas ne bode rešila narodnega pogina. Le nerazrušljivo srčno prepričanje, možki značaj in plamteče rodoljubje, ti so paladium, kateri nas stori nepremagljive nasproti sovragom našim. In da je naše ljudstvo sprejemljivo za vse lepo in blago, prepričali ste se lahko pri prelepi veselici, katero nam je priredila Čitalnica na sv. Štefana dan, samo je treba, govoreč narodu, ubrati pravo struno. Ko je ta večer mnogozaslужni mož aploval na radodarnost navzočih v ta namen, da si bode Čitalnica mogla napraviti mnogobrojno knjižnico, oziroma povekšati že sedaj obstoječo, videli smo toliko požrtvovalnosti, da smo bili kar iznenadeni; slovenski delavci so visoko nadkrilili vsa naša pričakovanja.

Predno zaključimo, se še jedenkrat obrnemo do Vas, zavednejši rodoljubi, vabite ljudstvo v naše društvo, Čitalnica naj nam bode ognjišče, okolu katerega se hočemo prijateljsko zbirati in na katerem hočemo, kakor vestalke netiti sveti plamen ljubezni do naroda — trdno se držeč gesla: Sveto služimo sveti domovini! C—t—č.

Domače stvari.

— (Srečke za „Narodni dom“ v Ljubljani) kupujejo v poslednjih dneh v toli ogromni množini, da nam ni možno navajati vseh posamičnih kupcev. Po žrebanji bomo priobčili obsirnejši pregled vse kupčije. Za danes nam je pohvalno omeniti izmej množine, naslednje: Ljubljanski „Sokol“ je razprodal mej svoje člane okolu 100 sreček, gosp. Fran Kotnik na Vrhniki jih je kupil 200, firma A. Lavrenčič v Postojini 50 in g. Filip Zupančič v Ljubljani 100. — Razun tega je kupilo 50 sreček občinsko poglavarstvo v Glini na Hrvatskem.

— (Znana rodoljubna rodbina Lenčková) na Blanci pri Sevnici kupila je 45 sreček loterije „Narodnega doma“, posojilnica Sevnška pa 10.

— („Triester Zeitung“) prinesla je v svojej zadnjaj številki vest, da je velika firma K. v Ljubljani ustavila plačila. Ta vest je izmišljotina in obžalovati je, da brezvestni ljudje itak že preveč vznemirjeno občinstvo begajo s takimi lažmi.

— (Včerajšnja božičnica) v deškem zavetišču „Collegium Marianum“ počastil je i prevzvišeni vladika dr. Misija s svojo navzočnostjo in imel lep slovensk ogovor do mladine, voditeljev in dobrotnikov. Tudi druge odlične gospode, posebno duhovnikov, in milosrčnih gospij, ki so skrbele za lepe darove, je bilo mnogo navzočih.

— (V stolni cerkvi) pridigoval bode na Silvestrov večer, ob 4 uri popoldne, gospod c. kr. profesor Friderik Križnar.

— („Dolenjske Novice“.) Došla nam je prva številka tega novega lista. Vsebina: Kaj je

nevestinega spremstva dirjata dva mladeniča proti ženinovej hiši, kosajoč se za prvenstvo (vanto), t. j. za čast, kateri od nju prinese nevesti ključ do ženinove hiše. Kot simbol ključev zadostuje jedna cvetlica. Najurniši jezdec jo dobi, vriskajoč jo drži v roki in dirja v skok jo donese nevesti. Potem se pomika dolga vrsta svatov proti domu. Pri vseh hišah in na hodnikih stoje žene in dekleta, vsipljejo na nevesto cvetlice, riž in pšenična zrna ter potresajo sadeže istega letnega časa mej procesijo veselo pevajoč in srečo želeč. To početje zovejo „le gracie“. Ves čas pa streljajo ter svirajo na mandolino in kornamusko. To je veselje po vasi: pok, ukanje, godba, zvonjenje. In kako vse šumi po zraku: veselo žvrgoljenje letajočih lastavic, milo potje škrančev in družih krilatih tičev, leteče cvetice, pšenična zrna, solnčni praški: vse, vse se veseli in raduje prihoda lepe neveste.

Nazadnje pride iz hiše ženinov oče in jako osorno ogovori svate: „Kdo ste, oboroženi možje? Prijatelji ali sovražniki? Ste li spremljevalci kake „donna gentile“, ali ste jo le kje ugrabili, dasi mi vaša zunanost kaže, kakor bi bili ugrabi in plemeniti možje.“

Nato odvrne nevestin tovariš: „Mi smo gostje ter spremljamo to prelepo in prekrasno devico. Mi smo utrgali najlepšo cvetlico ob Luriškem nabrežji, da jo poklonimo Kampu (vasi ženinovej) v dar.“

„Tedad bodite pozdravljeni, gostje“, odgovori sedaj hišni oče, „vstopite v mojo hišo in vdeležite se veselice.“ Po teh besedah gre k nevesti, jo vzdigne raz konja, jo objame in pelje v hišo. Tukaj še le vsprejme presrečni ženin mlo nevesto v svoje roke ter je objemlje mej veselim sviranjem godbe.

Zdaj se poda svatovščina v cerkev. Po cerkvenem opravilu in po končanej poroki se vrnejo domov svatje na ženitovanje. Mlada poročenca se vseta na lepa svečanostna stola, neka žena se prikaže z majhnim v plenice povitim otročičem v roki, katerega položi nevesti v naročje. Ta vzame otroka, ga boža, poljubljuje in ga pokrije z malo frigijsko čepico, ki je okrašena s pisanimi trakovi. Potem objemajo sorodniki zapored poročno dvojico in vsak jima želi po starej navadi srečo, rekoč:

„Dio vi dia buona fortuna,
Tre di maschi e femmin' una.“

(„Bog Vama daj dobro srečo, tri sinove in jedno hčerko.“) Potem deli nevesta darove mej ženinovo rodbino, najbližnji sorodnik dobi jeden mali denar. Pojedini sledi ples; do jutranje zarije se vrte in plešejo korzikanske narodne plese, kakor čerko, marsiliano in tarantelo.

Korzikanci so izvrstni pevci in jako ljubijo glasbo. Igrajo na citre, gitaro in mandolino, a zraven tudi pojo. Korzikanske pesni so jako lepe, roman-

tične, a navadno žalostne. Še pri delu pojo ljudje Zvečer se zbere mladina okolu hiše, igra mandolino ali gitaro ter prepeva. S pesništvom pečajo se na Korsiki izključno le ženske. Ženske skladajo pesni za krvne osvete, za ženitnine in razne žalostinke za umrlimi.

Pokop mrličev vrši se često z veliko svečanostjo. Na sredi otoka, po samoti in odljudnih krajih mej gorami so se prastari paganski običaji do današnjega dne še čisto nespremenjeni ohranili, po mestih pa, katera se občnemu uplivu omike vender ne morejo popolnem izogniti, so se te barbarične šege in navade nekaj že spremenile, deloma tudi izginile. Kakar kdo umrje, molijo okolu smrtne postelje stoječi sorodniki najprve rožni venec, potem pojo žalostinke. Mrtveca polože na to k steni na mizo, katerej pravijo „tola“. Če je mrlič mlada deklica, jo oblečejo v belo mrtvaško srajco in jo ovenčajo s cveticami; žena ima navadno pisano obleko, starka pa črno oblačilo. Pri tej mizi (toli) čujejo, žalujejo in jokoje noč in dan ter kurijo ogenj. Pravo plakanje se pa prične še le na vso zgodaj istega dne, ko se vrši pogreb, kadar polagajo mrtveca v krsto in predno pride mrliško društvo, da mrliča odnese. K pogrebu pridejo iz okolice vsi prijatelji in sorodniki. Jedna ženska, katera je vedno tudi skladateljica pesnij ali pevka, (koje lastnosti se to združu-

novega v Novem mestu? — Najboljši nauki za kmeta. — Trtna uš na Dolenjskem. — Našim rokodelcem. — Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu in po širokem svetu. — Dopisi. — Gospodarske stvari. — Domače vesti. Razne vesti. Smešnica. Ugauke. Letina. O vremenu. Inserati. — „Dolenjske Novice“ so prav po domače, popularno pisane, skrbnjeno je za pouk in za zabavo in kmetje bodo gotovo s pridom čitali ta list, katerega prav toplo priporočamo vsem rodoljubom. Cena 1 gld. za vse leto je tako nizka, da jo vsakdo lahko utрпи. Uredniku in izdajatelju, podjetnemu g. Krajcu in njegovim sotrudnikom želimo prav obilega uspeha.

— (Vabilo k Silvestrovi veselici), katero priredi narodna Čitalnica Ljubljanska dne 31. decembra 1884 v zgornjih društvenih prostorih. — Vspored: 1. Kralj Vondra XXVI. ali žalostni konec vesele pojedinke ali strašna osveta. Velika romantično-heroično-tragična opera v treh dejanjih. — Zložil J. Illner, poslovenil J. Illonovič. — 2. a) Hofböck: „Sladko dekle“, b) A. Schweiger: „Zapuščena“, igra na citrah A. Schweiger. — 3. F. Stegnar: „Naš mešani zbor“, šesteroglasni zbor za sopran, alt, tenor in bas. — 4. * * *: „Lajnar“, komičen prizor s petjem. — 5. „Že ženo ga Tineta“, šaljev moški zbor z mrlotinkami. — 6. Hr. Volarč: „Vesela družba“, mazurka za mešan zbor. — 7. Loterija. — 8. Prizor o polunoci. — (Deklamacija je blagovoljno prevzela gospodičina Josipina Wernig-ova) — Uljudna prošnja: Slavno občinstvo naj blagovolji opustiti mej opero in pri družih točkah programa naročevanje jedij in pijač ter glasno konverzациjo. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstop je dovoljen izključljivo le č. gg. društvenikom.

Čitalnični odbor.
— (Vabilo k Silvestrovi veselici), katero priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ dne 31. decembra 1884 v prostorih restavracije „Hôtel Europa“. Program: 1. A. Nedved: „Bratska“, zbor. — 2. * * *: „Zimski dan“, deklamuje gospa Dežmanova. — 3. M. Vilhar: „Neprestrašene krvi“, zbor. — 4. S. Magolič: „Urvabar“, komičen prizor s petjem, predstavlja g. Jeršek. — 5. Hajdrih: „Pesen“, četverspev. — 6. Zbiljan: „Pevski stroj“, najnovejša znajdba devetnajstega stoletja; predstavlja gg. Čirtep in Flow ter njuno spremstvo. — 7. Srečkovič: „Klepetec“, burka v jednom dejanji; predstavlja gg. člani društva „Slavec“. — 8. A. Nedved: „Luna sije“, zbor s tenor samosplovom; solo poje g. Mörwald. — 9. Tombola. — 10. Hennig: „Žabja kantata“, zbor s spremljevanjem glasovirja. — 11. „Pozdrav novemu letu“, govori gosp. predsednik A. Jeločnik, a zdravico peva skupno sl. občinstvo. — 12. S.: „Pesen“, zbor. — 13. Ples. — Začetek ob 8 uri zvečer. — Slavno občinstvo se uljudno prosi, da do 11. ure ne puši. — Ustop za člane prost; za neude 30 kr. za osebo. — K tej veselici vabi najuljudneje sl. narodna društva, „Sokola“ ter prijatelje delavskega stanu in narodnega napredka odbor.

— (Božičnico), katero priredi „katoliško društvo rokodelskih pomočnikov“ na novega leta dan

v svojih prostorih v Knežjem dvoru, ima sledeči spored: 1. „Božična pesem“, zbor. — 2. Nagovor čast. gosp. predsednika. — 3. „Zvezna“, zbor. — 4. „Novoletna“, deklamacija. — 5. „Jadransko morje“, zbor. — 6. „Plato vor der Krippe“, deklamacija. — 7. „Domovina“, zbor. — 8. „Smrt sv. Metoda“, deklamacija. — 9. „Društvena pesen“, zbor. — 10. Denar ali pa nos. Veseloigra v dveh dejanjih, spisal A. Kržič. — Potem sledi tombola. — Začetek je ob 1/2 6. uri zvečer.

* (Nezgoda na železnici.) Poštni vlak, ki je vozil 26. t. m. ob treh popoldne iz Maribora na Koroško, trčil je na Mariborskem (Koroškem) kolodvoru v ondu stoječe tovarne vagona in jih prekučil iz tira. Lokomotiva bila je toli poškodovana, da so jo morali nadomestiti z drugo.

— („Lira in Cvetje“) zbirka poezij, se stoječa iz lirčnih pesnij, balad in dram, igre „Ljudmila in Privina“ ali pokristijanjenje koroških Slovonov; spisal g. Fran Zakrajšek v Gorici; založila Ivan Dolinar in Avgust Bremic v Trstu, izide v kratkem. Cena knjigi je 55 kr. s poštino vred. Naročnina naj se pošilja gospodu pisatelju v Gorico Via Bocevia, br. 52, ali pa uredništvu „Jurija s pušo“, Ferriera, br. 323. Trst.

— (Potres.) 23. t. m. ob 2 uri 7 minut čutili so v Zagrebu močan potres, katerega je spremljevalo dolgo trajajoče otlo bobnenje.

— („Čitalnica Kranjska“) priredi 31. t. m., t. j. na Silvestrov večer veselico, koje program obseza bode petje, gledališko predstavo, burko v jednom dejanji „Umor v Ogjarskih ulicah“, šalljivo loterijo in prosto zabavo.

— (V Piščah) je bila dne 28. t. m. o priliki občnega zbora ondotne okrajne posojilnice plesna veselica s srečkanjem dobitkov na korist uboge šolske mladine.

— (V Krškem) priredi bralno društvo na Silvestrov večer veselico s petjem in drugo zabavo. Povabljeni so plačujoči in delujoči udje.

— (Bralno društvo) v Žužemberku ima 31. t. m. zabavo s petjem in srečkanjem dobitkov. Začetek ob 8. uri.

— (Čitalnica v Gornjem gradu) ima 5. januarja svoj VI. občni zbor. Dnevni red: I. Volitev novega odbora. II. Predlaganja letnega računa. III. Pogled v preteklo leto, govori gosp. predsednik. IV. Domača zabava. K mnogobrojnej udeležbi vabi uljudno odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 29. decembra. Zbor slov. političnega društva v nedeljo 28. t. m. bil je vkljub slabemu vremenu dobro obiskan. Voljeni večinoma prejšnji odborniki. Zbor vsprejel jednoglasno resolucijo: „V dosego dejanske jednakopravnosti smatramo za neobhodno potrebno, da Slovenci od Trsta do Mure, od Rudolfovega do Beljaka pri prihodnjih volitvah v državni zbor izvolimo take poslance, ki bodo zraven koristi svojega volilnega okraja gledali tudi na koristi celega naroda slovenskega in, vstopivši

s primorskimi, isterskimi in dalmatinskimi Hrvatimi v poseben klub, skušali nam priboriti naše narodne pravice v vzajemnem postopanju s českim, poljskim, rusinskim klubom in nemškimi konservativci.“ Nadalje: „Brezobzirno za nas Slovence žaljivo postopanje nemško-liberalne večine v zadnjem zborovanji deželnega zbora štajerskega nam je nov dokaz, da ondu nemamo pravične ocene naših narodnih terjatev pričakovati, ter smo prisiljeni, iz nova zahtevati v „spomenici“ do visocega ministerstva notranjih zadev kot potrebno izraženo ustanovitve posebnega namestniškega oddelka za spodnji Štajer v Mariboru ali Celji.“ Nadalje se poudarja potreba posebne trgovinske in obrtnijske zbornice za spodnji Štajer in potreba, da vsi spodnji štajerski trgi, ki še ne volijo v mestnej skupini, dobijo pravico v mestnej skupini voliti.

Madrid 30. decembra. Zopet novi močnejši podzemeljski sunki v Torosci, v provinci Malaga. Poslopje župansko tako močno poškodovano, da se je bati, da se podere, druge hiše so se razpokale. V vasi Trigliani podrlo se je več hiš, prebivalci zbežali so na prosto.

Rim 30. decembra. Casopisi pečajo se z vprašanjem o eventualnosti, da si je Nemčija Trst izbrala, od koder bi pričela svoje parobrodne subvencionirane črte. „Rassegna“ in „Tribuna“ trditi, da se je ministerski svet o tem vprašanji posvetoval. „Tribuna“ pravi, da se odpošlje visok dostojanstvenik na Dunaj in v Berolin.

Efektna loterija „Narodnega doma“.

Žrebanje efektne loterije „Narodnega doma“ vršilo se bode v mestnej dvorani ter se začne jutri

dne 31. t. m. ob 9. uri dopoldne.

Nadaljevalo se bode dne 2. in 3. in po potrebi tudi dne 4. januarja in sicer vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

Žrebanje je javno.

V Ljubljani, dne 30. decembra 1884.

Upravni odbor društva „Narodni dom“.

Razne vesti.

* (Razstava piva na Dunaji.) Meseca aprila prihodnjega leta razstavili bodo pivovarji o priliki zborovanja avstro-ogerskih krčmajev na Dunaji tudi razna piva. V odbor za novo razstavo voljeni so odlični pivovarji in obče znani gostilničarji Dunajski, ki so tudi letošnjo pomlad napravili kuhinjsko razstavo s toliko ugodnim vspehom. — Kaj hasnejo vse razstave, če se pa navadno vari in prodaja le slabo pivo in še slabeše vino za drag denar.

* (Najnovejše računjanje dnevnega časa) upeljal je že župnik F. Ponsoby pri Marije Magdalene cerkvi, Mustersquare, v Londonu v svojo cerkev ter sedaj z lece oznanja in napoveduje večerno službo božjo na 19. uro.

* (Izvirna oporoka.) V Roveredu umrla posestnik tovarne za izdelovanje papirja, Filip Jakor

jeti v jednej osobi, je voditeljica kora žalujočih pevk. Kadar vstopi tak kor žalujočih žensk v hišo, pozdravi najprve žalujočo hišno osebo, bodisi udovo, mater ali sestro in ženske priklanjajo se z glavo na glavo kake pol minute. Nato povabi bližnja sorodnica žalujoče rodbine došle k žalovanju. Te napravijo zdaj okoli mize (tole) nekaj kolobar in tuleč okoli mrtveca, stopajo iz kolobara ven in nazaj, ter grozno javkajo, tarnajo in nepopisljivo rujejo. Njih živo in besno početje je grozno. Lasje razmršeni in kakor furijam okoli prsi švigajoč, oči polne žarečega ognja, črni plašči plapolajoč, tako se vrte, grozno tulijo, ploskajo z rokami, se tolčejo po prsih, se vlečejo za lase, jokajo, ceptajo, zdihujejo, padajo na tla in se nazaduje potresa s pepelom — potem še le to tulenje poneha in ženske sede tiho in mirno, kakor Sibile, na tleh v mrtvašnici, globoko vzdihujoč in se polagoma pomirujoč. Po gorah, kjer so se po ajdovski navadi taki običaji še ohranili, si žalujoče ženske še celo obraz razpraskajo do krvi, ker je po jako starem mnenju kri mrtvim prijetna in jim dušo reši.

Kadar pa žalujejo ženske po kakem umorjenem mrtvecu, tedaj so pa ta žalovanja še hujše, bolj divja in grozovitneja, tedaj so podobne nesrečne žalujoče ženske v resnici nekdanjim furijam. Grozno se vrte v kolobaru, z odpletenimi lasmi, tleskujoč ob dlan, tuleč in grdo popevajoč krvno osveto. Včasih

njih grozno petje tako upliva na morilca, če je čuje, da se ga polasti nekaka groza, čuden strah in ga grize pekoča vest, tako, da se sam izda. Pri-poveduje se o nekem morilci, ki se je drznil preoblečen v črni plašč mrtvaških noscev držati gorečo svečo pri krsti tistega, katerega pobijati in umoriti je sam pomagal, ko je pa čul peti pesen o krvnej osveti, pričel se je čudno vesti in tako silno tresti, da mu je pala sveča iz roke. Pri sodnijskih pravdah veljajo izreki poklicanih prič, da se je kdo pri žalostinkah tresel, za dokaz umora. Ponavljajoč poje voditeljica kora, navadno mlada deklica, pesen, kitico za kitico, katerih vsaka se končuje z oj! oj! oj! kur ves kor ponavlja. Pesni so često čudno mile ali pa polne srčnih, junaških podob. Nekateri teh voditeljic so se po taci pesnih proslavile, kakor v prejšnjem stoletju Mariola delle Piazzole in Klorinda Franceschi, katerih pesni so povsod po otoku peli. Včasih pa pojo mesto običajnih voditeljic tudi sorodniki umrlega: mati, soproga, sosebno pa sestre. Oblika taci žalostnih pesni je določena in, kadar navstane potreba, je Korzikanka že davno prej izurjena v žalostinkah, ki gredo od ust do ust, kakor pri družih narodnih narodne pesni. Često sedé vkupe dekleta pojoč take žalostinke, ko da bi se hoteli uriti v takih pesnih, katere bodo edenkrat znabiti pela pri „toli“ za bratom, soprogo ali otrokom.

Na otoških nabrežjih pa, kjer vsled trgovine ljudstvo bolj pogosto z drugimi narodi občuje, so se ti korzikanski običaji znatno spremenili in zboljšali. Sosebno po omikanih krajih, po daljnih in rodovitnih planjavah, ki se razprostirajo ob morskem nabrežju, kjer je tudi narava mila in prekrasna, — kjer rasejo v polnej obilnosti najlepše cvetlice sveta in z najprijetnejšim vzduhom polnijo zrak, kjer kraljujete stolici Ajaccio in Bastia, kjer ne primanjkuje poučnih zavodov, višjih in nižjih šol, kjer je obdelovanje zemlje tudi človeški duh civilizovalo, pa ne nahajamo več onih divjih in samosernih naravnih ljudi, kakor po pustih, samotnih gorah, kjer stoje črne vasi in borne kočje, v katerih človek in živina vkupe stanujeta. Kamor je zašla moderna civilizacija, postal je tudi ženski svet ves drugačen. O umetelnosti, o vedah in znanostih vender nemajo korzikanske ženske — razun male peščice — nikakega pojma, one se tudi po mestih ne bavijo z berilom, kakor ženske druž h narodov; po kmetih in mestih igrajo rajši v mraku na citre in pojo žalostne pesni, katere so same zložile. V tiem samotarenji mej rodbino hranijo svoje čisto srce, zdrava čustva in srčan pogum. Priprosto naravno življenje jih varuje pred mnogovrstno razuzdanostjo, vsako mehkužnostjo in pred občnim poginom našega daudanašnjega društvenega življenja.

volil je mej drug'm 100 gold. n. (boljše) kuharici v Roveredu in prepustil razsodbo, katera je najboljša kuharica, patru gvardijanu tamošnjih očetov frančiškanov.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mbi.	Temperatura	Ve-travi	Nebo	Mo-krina v mbi.
29. dec.	7. zjutraj	734.34 mm.	- 1.6° C	sl. sev.	obl.	21-60 mm.
	2. pop.	733.85 mm.	+ 0.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	734.65 mm.	+ 0.4° C	sl. zah.	obl.	d. in sn.

Srednja temperatura — 0.2°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	81 gld 90	kr.
Srebrna renta	82 " 90	"
Zlata renta	103 " 90	"
5% marcna renta	96 " 80	"
Akcije narodne banke	858 " —	"
Kreditne akcije	291 " 50	"
London	123 " 15	"
Napol.	9 " 74	"
C. kr. cekini	5 " 79	"
Nemške marke	60 " 20	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	"
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld. 169	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103 " 80	"
Ogreka zlata renta 6%	123 " 90	"
" " " "	95 " 60	"
" " " "	90 " 25	"
5% papirna renta 5%	104 " —	"
5% štajerske zemljišč. ob. ev. obilg.	100 gld. 115	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	110 " 30	"
Prior. obilg. Elizabetine zapad. železnice	103 " 70	"
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	100 gld. 178	"
Kreditne srečke	10 " 18	"
Rudolfove srečke	120 " 94	"
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	208 " —
Tramway-društ. velj.		

Župan GRASSELLI p. t. prijateljem in znancem kakor vsem čestitim somoščanom po tem potu voši

veselo novo leto

ker je za se in za svojo obitelj vzel oprostne listke na korist mestne ubožne zaklade, da se oprosti običajne posamičnega čestitanja ob novem letu. (830)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (814—8)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE
je pristni

LE HOUBLON

Francoski fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Gostilnica „BAVARSKI DVOR“

v Ljubljani

se daje v najem za čas od sv. Jurija naprej.

(827—1)

Ivan Vilhar.

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletni praksi resno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastonj. (686—10)

Težaki in delavci za kamenena dela

dobé takoj dober zaslužek pri Dravskih zgradbah v Velikoveci na Spodnjem Koroškem.

Rainer & Pinteritsch,
stavbeno podvzetje.

(823—2)

V Švico, Francijo, Belgijo, Ameriko in Anglijo najceneje via Innsbruck-Ariska železnica.

Izdaja vozni listov (kart) za železnice in parnike. Vsa pojasnila o potovanju po avstrijskih in inozemskih deželah daje zastonj. (800—3)

KAROL HUNOLD,

Innsbruck, Erlerstrasse 13.

Mejnarodna prometna pisarna.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliči smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa čez se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z zraven stojecim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.; pravega prodaje samo

lekarna „pri samorogu“ JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Zahvala.

Gospodu JUL. pl. TRNKOCZY-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezni čedalje hujša prihajala in že več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnil sem se na Vas dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročil. In res, imel je čudovit vseh, da so se po kratkej rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednake bolezni priporočam. — Vašej blagorodnosti pa izrekam najprišrenejšo zahvalo, z vsemi spoštovanjem udani

Fran Jug,

posestnik v Šmarji p. Celji.

Naročila z dežele izvrše se tak j v lekarni „pri samorogu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

NAJODNA TISKARNA
v Ljubljani
priporočila po nižej ceni
kuverta s firmo.

Izkušén

poštni opravitelj ali opraviteljica

se začasno takoj vsprejme. — Kje? pove uredništvo tega lista. (826—1)

Štajersko vino

iz vinogradov pri Slovenski Bistrici prodaja se čez ulice (828—1)

novo vino liter po 28 kr.

starina " 40 "

v Ljubljani, na Poljanski cesti h. št. 31.

Prekrasno Božično in Novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svetlo: (806—10)

Poezije, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.

! Priznanje!

Proti

bolečinam v glavi in želodci!

Gospodu lekarnarju TRNKOCZY-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kuglice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tja napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapreja in žledenega katarja, ponehali so hvala Bogu popolnem, ko sem uživala Vaše kri čistilne kuglice, tako, da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevala se Vam vnovič prav iskreno, Vas presim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še jeden zavitek teh tako izvrstno delujočih kri čistilnih kuglic.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša

(701—9) Lucija Štiber.

Vsak zavoj kri čistilnih kuglic lekarnarja Trnkoczy mora radi pristnosti na zavitku imeti naslednji nadpis.

K. k. priv.
Blutreinigungs-Pillen

I Rolle I fl. 5 kr.

Versendet wird nur eine Rolle.

C. k. k. priv.
kri čistilne kroglice

v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatlj. mi 1 gld. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Diese ausgezeichneten Blutreinigungs-Pillen sind echt und stets frisch zu haben in der Einhorn-Apotheke des Jul. v. Trnkoczy in Laibach, Rathausplatz Nr. 4.

Jede Rolle muss der Echtheit wegen nebige eigenhändige Unterschrift tragen:

Jul. v. Trnkoczy

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nájajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrzlico, bolezni na koži, v možganih in ženske bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pille so odlikovane z jako častnim pismom deornega svetnika Pitha.

Jedna škatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem škatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (650—7)

Svarjenje! Vsaka škatljica, ki nima firme: Apotheke zum heiligen Leopold in na zadnjem strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Fasiti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neupitnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, to imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse. Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franko jeden zavitek.

RAZGLAS.

V petek v 2. dan Januvarja 1885 zjutraj od 9.—12 ure in popoldne od 2.—6. ure se bode iz zapašne umrlega Franceta Novaka, vulgo „Miklov“, na Glincah hiš. šte. 5, prostovoljno prodajalo:

krave, teleta, prešiči, seno, slama in drugi poljski pridelki, hišna in poljedelska oprava, les za kolarje (Wagnerholz) in druge reči.

V Ljubljani, 29. decembra 1884.

(817—2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.